

534 Noianul zilelor șirag

Mircea Mitar

No - ia - nul zi - le - lor și - rag a - du - se iar Cră - ciu - nul
O stea pe cer î - na - în - ta în fa - ța ma - gi - lor mer -

drag, A - du - se zi - ua din tre - cut
gea, Azi ne con - du - ce ca - n tre - cut

7 E D A Refren D G D
în ca - re, Doamne, Te - ai nă - scut. Ai a - dus
spre ieslea - n ca - re Te - ai nă - scut.

11 A G D G D A
o pa - ce ce - lor mai de jos, un har mă - reț la pă - că - toși

15 A A7 D G E A
Pu - te - rea dra - gos - tei ce - rești! Și a - ră - tând cât ne iu - bești

19 E D A A7 D A7 D
în ies - lea re - ce din tre - cut Te - ai nă - scut.

**1 Noianul zilelor șirag aduse iar Crăciunul drag,
Aduse ziua din trecut în care, Doamne, Te-ai născut.
O stea pe cer înainta în fața magilor mergea,
Azi ne conduce ca-n trecut spre ieslea-n care Te-ai născut.**

Refren:

**Ai adus o pace celor mai de jos, un har măreț la păcătoși
Puterea dragostei cerești!
Și arătând cât ne iubești în ieslea rece din trecut
Te-ai născut.**

2 Noianul zilelor șirag aduse iar Crăciunul drag,
Aduse ziua din trecut în care, Doamne, Te-ai născut.
Din inimi astăzi noi clădim o iesle caldă, și dorim
Să vii, Isuse, Prunc preasfânt și să Te naști cât mai curând.

3 Noianul zilelor șirag ne spun că ești aproape-n prag,
Ne spun de ziua din trecut în care, Doamne, Te-ai născut.
Pe cer a răsărit o stea porniți de-acuma după ea
Ea ne conduce ca-n trecut spre ieslea-n care Te-ai născut.